

ปัญหาการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันที่ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคใช้ และส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีลักษณะที่สำคัญสองประการ กล่าวคือ ปัญหาการใช้ดุลพินิจประการหนึ่ง และปัญหาอันเกิดจากดุลพินิจที่เป็นอำนาจผูกพันอีกประการหนึ่ง กล่าวสำหรับการเลือกใช้ดุลพินิจหมายถึงกรณีที่สามารที่จะตัดสินใจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งในบรรดาคำสั่งหลายๆ อย่าง ซึ่งกฎหมายเปิดช่องให้เลือกสั่งการได้ เพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ หรือความมุ่งหมายของกฎหมาย เมื่อมีข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น ส่วนดุลพินิจที่เป็นอำนาจผูกพัน หมายถึง กรณีที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้กับเจ้าหน้าที่รัฐ หรือองค์กรฝ่ายปกครอง องค์กรใด องค์กรหนึ่ง โดยมีการบัญญัติบังคับไว้ล่วงหน้า ว่าเมื่อมีข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้เกิดขึ้น องค์กรของรัฐฝ่ายปกครองจำต้องออกคำสั่งและต้องมีเนื้อหาแห่งคำสั่งตามที่กำหนดไว้ จึงเห็นได้ว่าดุลพินิจที่เป็นอำนาจผูกพันนี้มีลักษณะของการใช้ดุลพินิจที่น้อยกว่าอำนาจดุลพินิจทั่วไป

ตามหลักของการบริหารราชการแผ่นดินได้แบ่งส่วนราชการออกเป็นสามส่วน ได้แก่ ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยวางความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนราชการดังนี้ ราชการส่วนกลาง เป็นผู้ควบคุมนโยบาย และสั่งการไปยังราชการส่วนภูมิภาค ในลักษณะของการแบ่งอำนาจจากกระทรวงที่มีรัฐมนตรีว่าการเป็นผู้ควบคุมนโยบายสู่ผู้ว่าราชการจังหวัด ในฐานะหัวหน้าของราชการส่วนภูมิภาคและไปยังราชการส่วนท้องถิ่นอีกชั้นหนึ่ง ดังนั้นความสัมพันธ์ของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคที่มีต่อราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นลักษณะของการกำกับดูแล และส่งเสริม มิใช่การควบคุมบังคับบัญชาและปกครอง หากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคมิได้วางบทบาทดังกล่าวให้เหมาะสมต่อราชการส่วนท้องถิ่น ก็จะไปสู่ปัญหาการใช้ดุลพินิจ และอำนาจผูกพันที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้ามชั้นตอน เกินอำนาจหน้าที่ของตน ปราศจาก

อำนาจ และนำไปสู่ดุลพินิจที่อำเภอใจ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อราชการส่วนภูมิภาคท้องถิ่นแล้ว ก็ยังส่งผลกระทบต่อทั้งในทางตรงและทางอ้อมไปสู่ประชาชนอีกด้วย

องค์การบริหารส่วนจังหวัดถือเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ที่สุดที่จัดอยู่ในราชการส่วนท้องถิ่น และอาจได้รับผลกระทบจากการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันดังกล่าวได้ ไม่ว่าจะเป็น (1) ปัญหาการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคที่พิจารณาร่างข้อบัญญัติทั่วไป ร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับงบประมาณ มติ แผนพัฒนา คำร้อง คำขอซื้อหรือ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (2) ปัญหาการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคที่มีต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด

โดยโครงการวิจัยดังกล่าวนี้ จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อ

๑. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการใช้อำนาจดุลพินิจและอำนาจผูกพันที่ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคใช้และมีผลกระทบต่อราชการส่วนท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ตอนล่าง)

2. เพื่อจะได้ทราบถึงข้อขัดข้องอันเกิดจากการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันที่ให้ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีอำนาจใช้และส่งผลกระทบต่อราชการส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะข้อขัดข้อง อุปสรรค ในเชิงของกฎหมาย พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ระเบียบกระทรวงมหาดไทย กฎกระทรวงต่างๆ

3. เพื่อจะได้ทราบถึงทัศนคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ตอนล่างถึงผลกระทบที่ได้รับจากการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันที่มีอยู่ตามกฎหมาย ของราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

4. เพื่อหาข้อสรุปแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันดังกล่าว ทั้งในเชิงมิติของหลักทฤษฎีทางกฎหมาย และในทางรูปธรรม ของการปฏิบัติงานในระหว่างราชการทั้งสามส่วนต่อไป

และการศึกษาจะครอบคลุมในขอบเขตต่อไปนี้

1. การศึกษาจะครอบคลุมเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ปกครองเท่านั้น ในราชการส่วนกลาง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการและช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย, ปลัดกระทรวงฯ, อธิบดีฯ ข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย ที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อ.บ.จ.) ในราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด, ปลัดจังหวัด, ผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่น นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ข้าราชการส่วนภูมิภาคที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ อ.บ.จ. ในราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้าราชการที่ทำงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกลุ่มตัวอย่างของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และ

คณะกรรมการบริหาร อ.บ.จ. โดยเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ข้อมูลปฐมภูมิจะได้อาจการสัมภาษณ์ โดยกำหนดเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็นหัวข้อในการสัมภาษณ์ และบันทึก พร้อมทั้งให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งที่เป็นข้าราชการและนักการเมืองท้องถิ่น ทั้ง 2 กลุ่ม ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ ส่วนข้อมูลทุติยภูมิได้จากการศึกษาและวิจัยเอกสารกฎหมายต่างๆ ในเชิงคุณภาพ รวมทั้งการสังเกตปฏิบัติการ

2. การศึกษาจะครอบคลุมเฉพาะองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ใน 7 จังหวัด ของภาคใต้ตอนล่าง อันได้แก่ สงขลา ปัตตานี พัทลุง สตูล ยะลา ตรัง และนราธิวาส รวมทั้งพื้นที่ของราชการส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า

ในด้านของปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคที่พิจารณาร่างข้อบัญญัติทั่วไป ร่างข้อบัญญัติเกี่ยวกับงบประมาณ มติ แผนพัฒนา คำร้อง คำขอ ข้อหารือ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในสองประเด็นของมาตรา 54(2), 54(3) และ 55 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องกรณีความขัดแย้งของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในด้านข้อบัญญัติทั่วไป หรือมติที่มีใช้ข้อบัญญัติ จนต้องมีการส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ชี้ขาดอีกครั้งหนึ่งกับกรณีความขัดแย้งระหว่างสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับผู้ว่าราชการจังหวัด ในข้อบัญญัติที่สภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องยื่นยันไปอีกครั้งหนึ่งเป็นจำนวน 2 ใน 3 ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อบัญญัตินั้นจึงใช้บังคับได้ ในสองประเด็นนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทุก อ.บ.จ. สรุปตรงกันว่า ไม่มีปัญหาเกิดขึ้นมากนัก และเป็นกรณีที่สามรถแก้ไขได้ในการประสานงานกันระหว่างส่วนราชการ ส่วนประเด็นร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของ อ.บ.จ. นี้ อ.บ.จ. ที่สรุปว่าไม่มีปัญหา ได้แก่ อ.บ.จ. ในจังหวัดสงขลา, สตูล, ตรัง, นราธิวาส ส่วน อ.บ.จ. ที่พบว่ามีปัญหา แต่ไม่มากนัก ได้แก่ อ.บ.จ. ยะลา และ อ.บ.จ. ที่ระบุว่ามีปัญหาในเรื่องนี้มาก ได้แก่ อ.บ.จ. ปัตตานี และพัทลุง

ในด้านของปัญหาการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันที่ราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคใช้และมีผลต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด แยกพิจารณาผลการวิจัยเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

ในกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา ในด้านบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัด บทบาทใด หากใช้มากไปตามกฎหมาย จะเป็นการควบคุมบังคับบัญชาท้องถิ่นมิใช่การกำกับดูแลส่งเสริม มีการระบุบทบาทที่เป็นปัญหาในมาตรา 11(4)(5), 24(2), 32, 36, 53, 54, 80 สำหรับกรณีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีการระบุในมาตรา 6 และมาตรา 47 และระเบียบ

กระทรวงมหาดไทย ที่เป็นปัญหาการใช้ดุลพินิจและอำนาจผูกพันมากที่สุด ได้แก่ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย วิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541

ในกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี ในด้านบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดบทบาทใด หากใช้มากไปตามกฎหมาย จะเป็นการควบคุมบังคับบัญชาท้องถิ่นมิใช่การกำกับดูแล ส่งเสริม มีการระบุบทบาทที่เป็นปัญหาในมาตรา 11(4)(5), 54, 76, 78 สำหรับกรณีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีการระบุในมาตรา 6, 11(5), 47, 78, 79, 80 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่เป็นปัญหาการใช้ดุลพินิจ และอำนาจผูกพัน ได้แก่ ระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2541, ระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยพัสดุ พ.ศ. 2535 (และที่แก้ไขเพิ่มเติม), ระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภา อ.บ.จ. พ.ศ. 2540

ในกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง ในด้านบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดบทบาทใด หากใช้มากไปตามกฎหมาย จะเป็นการควบคุมบังคับบัญชาท้องถิ่นมิใช่การกำกับดูแล ส่งเสริม มีการระบุบทบาทที่เป็นปัญหาในมาตรา 11(4) 36(2), 77, 80 สำหรับกรณีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีการระบุในมาตรา 47 และ 77 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่เป็นปัญหาการใช้ดุลพินิจ และอำนาจผูกพัน ได้แก่ ระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2541, และระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยการวางแผนพัฒนา อ.บ.จ. พ.ศ. 2541

ในกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ในด้านบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดบทบาทใด หากใช้มากไปตามกฎหมาย จะเป็นการควบคุมบังคับบัญชาท้องถิ่นมิใช่การกำกับดูแล ส่งเสริม มีการระบุบทบาทที่เป็นปัญหาในมาตรา 36(2), 49, 53, 54, 76, 77, 80 สำหรับกรณีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีการระบุในมาตรา 47 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่เป็นปัญหาการใช้ดุลพินิจ และอำนาจผูกพัน ได้แก่ ระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2541, ระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยพัสดุ พ.ศ. 2535 (และที่แก้ไขเพิ่มเติม),

ในกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา ในด้านบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดบทบาทใด หากใช้มากไปตามกฎหมาย จะเป็นการควบคุมบังคับบัญชาท้องถิ่นมิใช่การกำกับดูแล ส่งเสริม มีการระบุบทบาทที่เป็นปัญหาในมาตรา 11(5), 22, 76, 77, 80 สำหรับกรณีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีการระบุในมาตรา 47 และมาตรา 78, 80 และระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541

ในกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง ในด้านบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดบทบาทใด หากใช้มากไปตามกฎหมาย จะเป็นการควบคุมบังคับบัญชาท้องถิ่นมิใช่การกำกับดูแล ส่งเสริม มีการระบุบทบาทที่เป็นปัญหาในมาตรา 11(5), 77, 80 สำหรับกรณีของรัฐมนตรี

T137975

ว่าการกระทรวงมหาดไทย มีการระบุในมาตรา 77 และ 80 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่เป็นปัญหาการใช้ดุลพินิจ และอำนาจผูกพัน ได้แก่ ระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2541, ระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยการวางแผนพัฒนา อ.บ.จ. พ.ศ. 2541 และระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2536 และ พ.ศ. 2538

ในกรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส ในด้านบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัด บทบาทใด หากใช้มากไปตามกฎหมาย จะเป็นการควบคุมบังคับบัญชาท้องถิ่นมิใช่การกำกับดูแล ส่งเสริม มีการระบุบทบาทที่เป็นปัญหาในมาตรา 11(4), 76, 77, 78 สำหรับกรณีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีการระบุในมาตรา 6 และ 80 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่เป็นปัญหาการใช้ดุลพินิจ และอำนาจผูกพัน ได้แก่ ระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2541, และระเบียบกระทรวงฯ ว่าด้วยพัสดุ พ.ศ. 2535 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่)

อย่างไรก็ตามในองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกแห่ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะไม่เห็นด้วยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีอำนาจตามกฎหมายยับยั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับร่างข้อบัญญัติ โดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ในเกือบจะทุก อ.บ.จ. ก็เห็นด้วยที่จะให้แผนพัฒนา อ.บ.จ. จะต้องสอดคล้องกันกับแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาของกระทรวงมหาดไทย มีเพียงองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลาและนราธิวาสเท่านั้นที่เห็นว่าไม่จำเป็นต้องสอดคล้อง เพราะแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันออกไป จึงมีทิศทางในการพัฒนาของตนเอง

There are two important points of the using problems of discretion and mandatory powers of the central government and the provincial governments affecting the local administration organizations; they are the problems of using the discretion and the problems of mandatory power. The using of discretion refers to the capability of issuing some orders permitted by law for some cases to attain the purpose of law. The discretion of the mandatory powers is that some government officials or some government organizations are empowered by law with the regulations issued in advance that for some fixed cases the government organizations have to give orders as assigned. So the discretion of the mandatory powers is used less than general discretions.

Following administration rules, the government services are divided into three parts; the central government, the provincial governments and the local government. They are related to each other in the following ways: the central government sets and controls policies, gives orders to the provincial governments in form of decentralization of ministries to the governor, the leader of the provincial officials, and then to the local governments. Therefore, the relationship between the central and provincial governments and the local governments is in form of supervision and support rather than command and governing. If the central government and the provincial governments do not have the proper roles with the local governments, it will lead to the problems of using the discretion and the mandatory powers that are illegal, short of, beyond own powers, without power, and to indulgent discretion. This affects not only the local governments but also the people directly and indirectly.

The provincial administration organization is the biggest of the local government services. It may get affected by the using of such discretion and mandatory powers, be they (1) the using problems of discretion and mandatory powers of the central government and the provincial governments in considering general regulations, budget bills, conclusions, development plans, complaints, applications, consultations of the provincial administration organizations, or (2) the using problems of discretion and mandatory powers of the central government and the provincial governments, that affect the local administration organization.

The objectives of the research are the following:

1. to study the problems and obstacles of using the discretion and mandatory powers of the central government and the provincial governments affecting the local governments (the provincial administration organizations in low southern provinces),

2. to be aware of the difficulties of using the discretion and mandatory powers of the central government and the provincial governments affecting the local governments, particularly the difficulties of law, regulations, royal decrees, regulations of Interior Ministry, and other ministerial regulations,

3. to know the ideas of the officials of the provincial administration organizations in the low southern provinces about the effect of using the discretion and the mandatory powers of the central government and the provincial governments,

4. to find out the ways to solve the problems of using the discretion and the mandatory powers in working among the three government services.

The scope of the studies is the following:

1. The studies cover only the sampling groups of government officials. In the central government they include minister of Interior Ministry, permanent secretary, director generals and other officials of Interior Ministry who are responsible to the provincial government organizations. In the provincial governments, they include governors, assistant governors, inspectors, district chiefs, assistant district chiefs and other officials of the provincial governments who are related to the provincial administration organizations. In the local governments, they include assistant chiefs of the provincial administration organizations, the officials of the organizations, and also the sampling groups of the councillors and executive committees of the provincial administration organizations. As for the data collecting instruments, the primary data

are collected by interviews through questionnaires with different topics, and noted, having the samplers, both officials and local politicians. give more ideas, while the secondary data are obtained by studying and qualitative researching the legal documents, as well as observing working.

2. The studies cover the provincial administration organizations of seven provinces in the low southern Thailand : Songkhla, Pattani, Phatthalung, Satun, Yala, Trang and Narathiwat together with the central government in Bangkok.

The result of the research pointed out;

As for the using problems of discretion and mandatory powers of the central government and the provincial governments in considering general regulations, budget regulations, conclusions, development plans, complaints, applications and consultations of the provincial administration organizations, in two points of the **Articles 54(2), 54(3) and 55** of the Provincial Administration Organization Bill B.E. 2540 (1997), be they the conflicts about general regulations or non-regulations between the chief and the members of the provincial administration organization so much that they are passed to the governor to decide, or the conflicts between the council of the provincial administration organization and the governor about the regulations which two thirds of the councillors have to reaffirm to get them to be enforced, all the provincial administration organizations have the same conclusion that there are few problems and they can be solved by cooperation among the government services. For budget bills of the provincial administration organizations, the provincial administration organizations of Songkhla, Satun, Trang and Narathiwat provinces find no problem, while they have not many problems in Yala but they have many problems in Pattani and Phatthalung.

The result of the research of the using problems of discretion and mandatory powers of the central government and the provincial governments can be discussed each province as the following:

In Songkhla, as for the roles of the governor, if some roles are used much following law, they become control and command rather than supervision and support. The problem roles are referred in the **Articles 11(4) (5), 24(2), 32, 36, 53, 54, 80**. In case of Interior Minister, they are referred in the **Articles 6 and 47**. The ministerial regulation that has the most problems in

using the discretion and mandatory powers is the Regulation of Local government Budget B.E. 2541 (1998).

In Pattani, if the roles of the governor are used much, they become control and command rather than supervision and support, which are mentioned in the Articles 11(4) (5), 54, 76, 78. For Interior Minister, they are mentioned in the Articles 6, 11(5), 47, 78, 79, 80. The regulations that have the using problems of discretion and mandatory powers are the Budget Bill 2541 (1998), the Baggage Regulation B.E. 2535 (1992) (Amendment), the Meeting Regulation B.E. 2540 (1997).

In Phatthalung, if the governor's roles are used much by law, they will become control and command, not supervision and support. These roles are mentioned in the Articles 11(4), 36(2), 77, 80. In case of Interior Minister, they are mentioned in the Articles 47 and 77. The ministerial regulations with the problems of using the discretion and mandatory powers are the Budget Bill B.E. 2541 (1998) and the Development Plan B.E. 2541 (1998).

In Satun, as for the governor's roles, some roles when used much by law become control and command rather than supervision and support. These roles are mentioned in the Articles 36(2), 49, 53, 54, 76, 77, 80. The Interior Minister is mentioned in the Article 47 and the ministerial regulations with the problems of using the discretion and mandatory powers are the Budget Bill B.E. 2541 (1998) and the Baggage Regulation B.E. 2535 (1992) (Amendment).

In Yala, the governor's roles when used much by law will become control and command, not supervision and support, which are cited in the Articles 11(5), 22, 76, 77, 80. The Interior Minister is cited in the Articles 47, 78 and 80, while the ministerial regulations with the problems of using the discretion and mandatory powers are the regulations of Monetary Receipt, Payment, Deposit, Saving Audit B.E. 2541 (1998).

In Trang, the governor's roles used legally much become control and command rather than supervision and support, which are cited in the Articles 11(5), 77, 80. Those of the Interior Minister are mentioned in the Articles 77 and 80. The ministerial regulations with the problems of using the discretion and mandatory powers are the Budget Regulation B.E. 2541 (1998), the Development Plan B.E. 2541 (1998) and the Employment Regulation B.E. 2535 (1993) and 2538 (1995).

In Narathiwat, if the governor's roles are legally much used, they become control and command, not supervision and support. These roles are mentioned in the Articles 11(4), 76, 77, 78. Those of the Interior Minister are mentioned in the Articles 6 and 80. The ministerial regulations that have the using problems of discretion and mandatory powers are the Budget Bill B.E. 2541 (1998) and the Baggage Regulation B.E. 2535 (1992) (Admendment).

However, the members of all the provincial administration organizations do not agree that the governors have rights to delay the regulations, particularly the unnaal budgets. But almost all of the provincial administration organizations agree that the development plans of the provincial administration organizations are to be coincided with those of the provinces and the Interior Ministry. Only the provincial administration organizations of Songkhla and Narathiwat provinces do not agree that the regulations are to coincide with each other because they are in different areas and so have their own development ways.